

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes szárok: kaphatók: a dobányfőosztásból.

Az ideai termés.

Kedden jelent meg a földmívelésügyi minisztérium második számszerű becslése az ideai termésről. E szerint a gabonából bevett terület 6,138.360 kat. hold és a búzából 54.63 (tavaly 30.8), a rozsból 16.41 (tavaly 11.96), a zabból 11.70 (tavaly 13.39), az árpából 14.80 (tavaly 15.65) millió métermázsza hozam várható. Csökkenés tehát csak az árpánál és a zabnál mutatkozik, a mely utóbbinak az állapotja a minisztérium jelentés szerint is csak gyengén közepes. Visszapillantást vetve a legutóbbi évek hozamára, azt látjuk, hogy 1906-ban 53.73, 1907-ben 32.79, 1908-ban 41.42 millió métermázsza volt a buzatermés, vagyis, hogy az ideai buzahozam nagyjában meg fog felelni az 1906. évi termésnek, a mikor 6,170,000 katasztrális holdat tett ki a búzával bevett terület.

A földmívelésügyi minisztérium legutóbbi, vagyis június 11-iki első számszerű becslésében tudvalevően 53.90 millió métermázsásra becsülte az ideai buzahozamot és így a mai és a legutóbbi buzabecslés között 730.000 métermázsza többlet mutatkozik, a mi tekintettel arra, hogy a legutóbbi zivataros időjárás folytán a mai jelentésből néhány százezer métermázsza redukálását várták, kétségtelenül nagy örömet fog kelteni az egész országban.

A legutóbbi hivatalos kommuniké óta sok aggodalom mentek keresztül a termelők, a fogyasztók és a spekulánsok, mert gyakran nagy veszedelmet sejtető zivatar vonult végig az országon, a mely azonban mint a június 25-ről keltezett adatok alapján

összeállított számszerű becslésből látható s a mit örömmel konstatálunk, egyik-másik hely kivételével alig tett kárt a vetésben. Igaz ugyan, hogy mindaddig, a míg a termés nincs a magtárban, számolni kell az idő viszontagságaival, de azért az 53-54 millió métermázsza ideai buzahozam nagyjában már biztosítottak tekinthető.

Tavaly ilyenkor, a mikor 33-34 koronán kelt el az ó-búza, már még volt pecsételve a gyenge termés sorsa. Akkor eldöntött dolog volt már, hogy behozatalra leszünk utalva és hogy a 7.50 korona védővámval megdrágított szeb és a 6.30 korona védővámval megterhelt román és orosz búzával kell a hiányt pótolni. Mindez, ismételtül, tavaly ilyenkor már bizonyos dolog volt s mégis szívszorongva lesték a felhők járását, hogy újabb kedvezőtlen időjárás nem csökkenti-e még jobban az amugy is csekély hozamot s vajjon nem kell-e majd még inkább igénybe vennünk az expot-főlöszleggel rendelkező országok termését.

Érthető tehát, hogy még legutóbb is, bár a tetmészet kegyelméből ismét nagy termés küszöbén vagyunk és megszűntünk importállam lenni, éppen olyan szívszorongva lesték az idő járását, mint tavaly. Az egyik tekintetről szinte olvastuk a félelmet, hogy vajjon az utolsó pillanatban nem pörtöl-e fölünk a természet s hogy ne csökken-e a nagy hozam, de a másik tekintet megnyugtató, mert bizakodással volt tele és visszasugárzott róla a remény, hogy nem kell csüggednünk. A természet kitartott eddig mellettünk, talán nem hágy cserben ezután sem. Adja Isten, hogy így legyen és

beteljesedjék a miniszternek az a jóslata, hogy további kedvező időjárás meg fogja javítani az eddigi becslést is.

Júniusban rendkívül változó, többnyire zivataros, esős és szeles időjárás volt és a hőmérséklet is folytonosan változott nagy záporos, havazás és jégeső következtében. Tagadhatatlan, hogy ez az időjárás különösen a búzára nézve néhol káros volt, viszont más irányban, különösen a kapasnövényekre és takarmányfélére, jótékonyan hatott. A buza és rozs elég gyorsan haladt előre, ugyanmilyre, hogy már e hónap 20-án nagyon sok helyen aranyárga színű gabona tarkította a vetést. Az aratás az idén szokatlannul következett el, csaknem az egész Alföld népe arat már, a mely az ősztekből bőven fizetőnek ígérkezik. A buza minősége különböző, mégis nagyjára jó minőségre van kilátás.

Az ország némely vidékén, szemben a multkori becsléssel, az átlagos terméshozamot csak kevés helyen csökkentette az időközben megdőlt vetés. Ennek magyarázata az, hogy az a vetés, amely a sok eső és viharos időjárás következtében túlkövérsége folytán az utóbbi időben megdőlt, szintén nagyjára kielégítő és jó magtermet ígér, csak a zöld vetés, amely már korábban megdőlt, kivétel ez alól, ezek közt a természáran és kalászan rozsdá mutatkozik. A leartott csomók és kereszték száma bőséges és így nemcsak magtermesre, hanem szalma-termésre is kiválóan ígérkezik.

A minő szépen ígér az őzti gabonaféle, csaknem olyan kedvezőtlen eredményre lehet számítani a tavaszi szalmás-

Almafavirág.

— A „Fejérmegyei Napló“ tárcája. —

Eljöttem tehozád, amint te kívántad, amint megfogadtam, szép szerelmes leánykám, porladó halottam, kora sirbahullott, bimbófóvel letört halvány rózsaszínű almafavirágom. Elhoztam sírodra, sírod keresztjére a Pontyos ér partján álló vén almafa legelső virágát. Almafavirág volt a kedvenc virágod. Leteszem sírodra, sírkereszted mellé ezt a pár szép virágot s imádságos könyvbe be nem írt imával adózom a te szent emlékednek, édes. Aztán forró csókkal illetem a hideg, érzéketlen követ, rajta édes neved, nekem szent nevednek mindenik betűjét. Leülök a sírral szemben álló padra. Átsuhan lelkemen az emlékezetnek halovány tündére. Könyezd szemeim fátyolán át látlak első szerelmemnek édes szőke lánya, álmodó képzelmem tetest öntött álma, lelkem kinzartásának legszebb drágagyöngye, virágos szívemnek kora sirba hajlott, bimbófóvel letört halvány rózsaszínű almafavirága!...

Husz éves voltam én, te tizenhat éves!... Szomszédunkban laktál. Együtt növekedve

megszerettük egymást. Szennyes vágy nem érte szűztiszta gyermekszerelemmel.

Husz éves voltam én, te tizenhat éves!...

Nem ismertünk akkor semmit a világból, semmit az életből. Sejtetem volt csupán, amit tudni véltünk. Lelkünknek himporát a durva valóság még le nem törölte, szívünknek kincseit ezernyi csodás még meg nem rabolta szentségtörő kézzel. Ajkunk nem ismert még más csókot, csak egyet. A legédesebbet, a legaldottabbat: édes jó anyánk tisztaságos csókját.

Egymásnak szántak, már bölcsönkben egymásnak az én galamblelkű anyácskám, meg a te halovány jó anyád. S ha ugy kárt a karba öltve, le-fel jártunk nagy kertünk kanyargó utain, kutatva sűrű bokrok alján kékszemű ibolyát, fehér gyöngyvirágot s amit te találtál, mindig nekem adtad s amit én leltem, tiéd lett az, édes; vagy ha künn a páston jársz gyermekkedveddel tarka lepkektől üztünk, a két édesanya csak nézett utánunk, egymásra tekintett, össze a mosolygót s mondották, boldogan mondották egymásnak: milyen szép pár lesznek...

A te édesanyád engem dicsért váltig! Az én édesanyám a te szépségedet, a te jószágodat alig-alig győzte magasztaló szóval: Boldog gyermekiségünk így telt, így osont el ártatlan örömi

közt, virággal szegélyezett utainkra atány napsugár ragyogott. Husz éves voltam én, te tizenhat éves!...

Kimentünk hármásban a Cseres erdőbe két ibolyát szedni himes koszorúba, rímeket keresni szerelmes nótákhoz. Kis hugod ott jársz ott, szalagált előttünk, ő volt gardémád. Egyik ártatlanság őrizte a másik tisztaságát. Pedig nem kellett ott más ör, csak a te hőfőher hómlokod, amelyet selymes-szőke hajad aranykoronája font körül szeliden. Mentünk egymás mellett, kárt a karba öltve, egymáshoz simulva a virágos úton. Kék buzavirággal, piros pipacsokkal, szegélyezett úton a Cseres erdőbe, a Pontyos patakhoz; lo-csogó ér partján; virágdiszben álló öreg almafához; halvány rózsaszínű virággal borított öreg almafának árnyában deszkából hevenyészett padhoz. Argy odaértünk, keveset beszélünk. Hallgatott az ajkunk, néma ajkunk helyett szemmeink beszéltek. Mikor tekintetem összeletem képzett sötét ibolyakék szemeid szelid bus tekintetével, kérdezte a szemem: enyém vagy-e, édes? és felelték a te csillogó szemeid: tiéd, édes, tiéd!... Szerettek! Szerestek? Mondották szemem s a te szentérmesen lesütött szemeid nyomban, választ adtak: Szerettek!... Szerettek!... Fehér kis kezcéskéd úgy meg-niegre megett valami... valami

Sövegjártó János

vászon kereskedése

Székesfehérvár, Barátok épülete.

ÁZELŐTT: ÖZV. HANEL ANTALNÉ
Allandó nagy raktár ágy- és asztalnemilekben, színtartó, karton és zephirekben stb.
Egy lőházból való tanulóknak felvételt.

Mai lapunk 4 oldal.

00000356

Mig csak rövid ideig árusítom ki a régi helyiségemben a visszamaradt árukat, minden elfogadható árban tekintet nélkül a beszerzési árakra.

Bőr és vászoncipők, kalap, sapkák, ernyők, tricok, harisnyák, nyakkendők ingek stb. cikkek.

KNAZOVITZKY BÉLA, Nádor-utca 2.

félékből. Az árpa és főleg a zab, amelyből az utóbbi időben sokat lekasztáltak, csökkent. A kapásnövények között a tengeri rendkívül sokat fejlődött, általában nagyon jól állt; de nagyon jól előrehaladt a burgonya, répa és dohány is. A kender, len és komló is jól gyarapszik; nagyon szépek a kerti vetemények. Magyarország gazdasági állapota tehát, az elemi csapás által sújtott vidékek kivétel, a melyek között Krassó-Szörény-, Szatmár- és Zemplénmegyék némely vidéke szenvedett, általában kedvezőnek ítéltető; eléggé jó a szőlő is, csak hogy az utóbbiakban erősen kell védekezni a peronoszpóra és szőlőmoly miatt. A gyümölcsfélék nagyobbára különbözően ígérnek. Szépen mutatkozik az alma, körte és dió. Néhol szilvából és almából is termett szép gyümölcs. Dinnyefélék általában gazdag termést ígérnek.

Tanítói jubileum.

Gyönyörű jubileumi finnságoknak voltunk lelkesült tanúi a múlt hétfőn, Előszálláson, a cisztercita rend fejérmegyei birtokainak központján. *Lászlók* Gyula, előszállási főtanító 50 éves évfordulóját ülte annak, hogy mint 17 éves ifju a tanítói pályára lépett s ebből a lélekemelő alkalomból a jubilans főtanító felsőbb hatósága, kartársai, rokonai és jóbarátai lerótták hálaadójukat, elismerésüket az 50 éves munka érdemei, s jóeredményei előtt. Az ünnepségben gyönyörű foglalatban állott előttünk az 50 éves munkásság minden fáradalma és értéke s mintegy újra élni láttuk azt gyümölcsöződen elvirágzott életet: úgy jelentkezett most mint mások hállája, szeretete, elismerése, — boldogulása.

Az ünnephez, amelyben annyi eszmei és

érzelmi szolidaritást találtunk a mi munkásságunkkal, szívesen csatlakoztunk mi is. Mi *Lászlók* Gyulában nemcsak a tanítói ünnepeket, akinek munkássága a tanítói hivatásnak is kiválóképpen becsülésére vált, hanem a *Lászlók* emberét, aki derekas munkát végzett a kath. tanítóegyesületben is, mint annak alelnöke. Mi tudjuk azt, hogy mit jelent ügyeink szolgálata ott, ahol *Szervezetbe* kapcsolódhatik.

Az ünnepség gondolatai, érzelmi momentumai különben az ünnepség lefolyásában nyernek őszinte, frappans kifejezést:

Előszállás ünnepi dísz ötve készült a jubileumra. Az ünnepség forumai zászlóktól, virágoktól ékeskedtek. Az urodalom cselédsége lerakta a munka szerszámát és egykori tanítójának, úrnepére sietett.

Az ünnepséget, amelyre a községekből s messze vidékekről is mintegy 80-an jelentek meg, szent mise vezette be, melyre Csöngedy István kelemenalmi tanító a pusztai gyermekeiből külön két szólamu énekkart szervezett. Megindító jelenség volt, mikor a jubilans főtanító mise alatt a szent áldozáshoz járult.

Az ünnepség legmeghatóbb része az iskola-teremben folyt le. Az Országos Kath. Tanító Egyesület részéről megjelent *Szentgyörgyi József* Károly apát, az egyesület elnöke, ott volt *Lajner Nándor* kormányzó, a zirci apát képviselője, *Fodor Ferenc* esperes, *Berger Máté* dr. ker. tanf. és a környék papságából és tanítóságából számosan. Az ünnepséget *Nemes Tivadar* dr. előszállási plebános nyitotta meg magasszónyalásu beszéddel, amelyben méltatta a jubilans érdemeit, *Koller Gyula* alapi főtanító a kartársak nevében üdvözölte szép szavakkal s egy pompás ezüstserleget nyújtott át neki, amelyet közadakozásból szereztek be. Most a *legöregebb* tanítványok közül lépett egy ételesebb ember az emelvényre s köszönetet mondott azért, hogy őt éstársait annyi jóra, szépre, nevelte, a minek már az életben hasznát is vet-

ték. Aztán könyekre fakasztó jelenet következett: egy a *legfiatalabb* tanítványok közül könyekig megindulva mondott hálat a vutt szeretetért, azért a sok jóságért: melyei a jubilans főtanító elhalmozta őket.

Az utolsó szónok *Szentgyörgyi* apát volt, a ki szíve mélyéig meghatva lerótt hálaadóját Fejérmegye tanító kara iránt, a megye társadalma iránt, ahol ennyire becsültik, szeretik a tanítót.

Az ünnepség után a család fényes ebédet adott a megjelentek tiszteletére a leányiskola impozánsan feldíszített termében. Az első felköszöntőt *Nemes Tivadar* dr. plebános mondotta, emelkedett szellemű beszéd után poharat emelve a jubilansra. Most az ünnepezt szólat, fel, szavain azonban erőt vett a megindulás. *Szentgyörgyi* apát a *Lászlók* emberét köszöntötte. Felköszöntőt mondottak még: *Fodor Ferenc* esperes, *Lászlók* Kálmán, *Simon* Róbert kaszárok és *Borián* Ferenc hírlapíró, *Szentgyörgyi* apát üdvözölte még az ünnepezt főtanító feleségét, akinek mint hú, gondos élettársnak méltó rész jutott ki az ötven év érdemeiből. *Koller Gyula* a kartársak üdvözlését tolmácsolta. A leveleiből gratulációk között első volt a megyéspüspök levele. Az ebéd után táncra perdült a fiatalok s az egész társaság a legszebb emlékei közé sorolva a nap eseményeit, a késő éjjeli órákig maradt együtt.

UJDONSÁGOK.

— **Személyi hír.** *Prohászka* Ottokár dr. megyéspüspök tési birtokáról szombaton visszaérkezik Székesfehérvárra. A megyéspüspök részt vesz a növendékpapok szombat d. e. tartandó felvételi vizsgálatain.

— **Az Öltárogyesület** a jövő vasárnap reggel 8 órakor tartja a szemináriumi templomban szent miséjét.

névtelen érzéstől, édes szenvedéstől, fájdalmas gyönyörtől egy-egy sokatmondó gyöngéd szorításra, szelíd simításra. Ugy értünk a padhoz, halovány rózsaszínű almavirággal, lehullott szirmokkal elborított padhoz. Letűnünk a padra egymásmellé; kicsi hugod meg előttünk csokorba kötötte a sok vadvirágot a pázsiton ülve.

Kértél, hogy beszéljek valamit. Akár tündérmesét, akár annál szebbet, a mi álmainknak csodás virágáról. S én beszélni kezdtem. Elmondtam fellengző álmainkat sorra. Lángoló szavakkal, pirban égő arccal festettem előttem csupa rózsalevelekkel, gyöngyvirágszirmokkal telihintett, utat, melyet leltem jár meg, mikor csengő-bongó rimket keresves szerelmes versekhez bejárja álmain tündér birdalmát. Képzetelem pergő aranyorsójáról szedtem, szedegtettem fényes selyemzalat, vágyó leltem azt is oldoztatogozta, fátyolt szőtt belőle. Habkönyűt, hófehér menyasszonyi fátyolt, a melyet majd egyszer — tán nem is sokára! — odattűzők a te fehér homlokodra, aranyzóke hajad dus koronájára.

Nagy gyönyörűséggel beszéltem, beszéltem.

Nagy gyönyörűséggel hallgattad, hallgattad...

S mikor abbahagytam, kis hugod odajött,

térdemre nehezült, öletem vágódott s puha kacsójával arcom simogatva úgy kért, úgy esengett: meséljék még egyet. Meséljék, de olyat, miben királyfiak, tündérlányok vannak, meg vesorru bába, tűzokádó sárkány. De ki királyfiak, akik nehéz harcot, győzelmes küzdelmet vívnak a sárkánnyal szép tündérlányok hófehér kezéért.

Hanem előbb talán játszunk egyet.

S elkezdünk játszani: főzőcskét játszottunk. Hugocskád pincinye kosarából sorra előkerült minden: tepszi, csupor, lábos; alma, dió, rétes, aprócska pogácsa, minden-minden, amit édesanyád rakott oda oszonnára. Elkezdünk játszani. A vajás pogácsát apróra mozsáltuk, behintettük bőven cukorral, dióval: kész a császármorzsa; az almát metéltük hosszú-vékony száira, majd megint kerekre. Az első — mi lett vón? — mákoscsik lett, ugy ám! A kerek meg ostyva. Vértelű narancsból — héját csillagosra fejte s minden egyes héjra egy gerezdet hajtva — torta készült. Aztán, hogy valahogy éhen ne vesszünk, kis hugod, Margitka csöpp ujjai közé csipett egy-egy kicsit valamely ételből. Először persze ő harapott belőle, aztán neked kellett egy picit harapni s ami így maradt meg, a te piros ajkad érintésétől még édesebbé téve: az lett az én ré-

szem. Hát bizony elfogyott, hamarán elfogyott a nagy trakta. El ám!

Most aztán már bátran foghattam mesémbe, jól belakmározva.

Hugocskád is oda kívánczolt mellénk. Oda tettük közénk; göndörfürtös fejét öledbe hajtotta, fehércipős lábát térdemre fektette, úgy várta a mesét mindnyájunk kedvence, kis bece pajtásunk.

Elkezdtem mesélni.

... Volt egyszer valahol, tul a Cserés-erdő, tul a Pontyos éren, még a kenyérváró homokdombon is tul, körülbelül ott, hol az ég boltozatja lehajlik a földre, egy nagy-nagy üveghegy. Az üveghegyen, még annak is legcsucsán, feketé várnak egy sötét szobájában aranyláncra verve rab királykisasszony.

— Ugy-e torkos volt és az édes mamája azért csukta oda? — kérdezte kis hugod.

Nem bizony, Margitkám — feleltem meg néki — másért volt szegényke aranyláncra verve, sötét várba zárva. Királylány volt, mondom, a tündérlálynak legkisebbik lánya. Hosszu szóke haja fényes selyemfátyol, mosolytvaló ajkán váltig nota csengett, a lába nyomában, ahányat csak lépett, harnatos gyöngyvirág, két ibolya

Üzletmegnyitás!

Telefon 207.

Hirtling Kálmán
fűszer-, csemege-, bor- és ásványvizek
kereskedése június 9-én nyíltott
meg a Nádor-utcán (Kren vaskereskedése
mellett, a zirci templommal szemben).

Kristálycukor befőzéshez
1 kg. 88 fillér

Kapható:

Hirtling Kálmán

fűszer-, csemege és ásványvíz-
kereskedésében.

00000357

— **A cisztocrita rend köréből.** Holczinger Titusz hercegfalvai ciszt. r. káplánt a rend apátja a bajai főgimnáziumba, Bósz Egyed előszállási káplánt pedig a zirci konventbe rendelte be szolgáltatására. Szilágyi Jenő tanár Bajáról Zirczre ment nyugalmába.

— **Áthelyezés.** Kesserv József honvédszázadost Pozsonyba helyezte át a honvédelmi miniszter.

— **Bankett.** A város függetlenségi érzelmi polgársága a függetlenségi zászló győztesének, báró **Mandorff Géza** dr. országgy. képviselő tiszteletére kedden este nagyszabású bankettet rendezett a budai-úti Emhecht-féle vendéglő kethelyiségében, amelyen körülbelül 400-an vettek részt. A társasvacsorán, amelyen a polgárság nagy szeretettel vette körül a város népszerű képviselőjét, számos felköszöntő hangzott el. Az első felköszöntőt Nagy Ignác mondotta sja politikai helyzetnek változása után poharát **Mandorff** báróra mint a függetlenségi eszmék törhetetlen bajnokára emelte. A felköszöntőre **Mandorff** báró a polgárság nagy tetszése között kifejtette magatartását az országos politikával és a város érdekeivel szemben. Lelkesen fogadott felköszöntőt mondtak még: **Sáára Gyula** dr. polgármester, **Horváth Gyula** dr. a csákvári kerület képviselője, **Csoppentky Mihály** dr., **Kenessey Gyula**, **Szöllőssy Ferenc**, **Krausz Zsigmond** dr., **Hesz Jenő** stb. A társaság kedélyes hangulatban a késő éjjeli órákig együttmaradt.

— **Hivatalátvétel.** **Riffer Géza** dr., a Vízváros ujonna választott kerületi orvosán ma vette át hivatalát a polgármester kezeiből.

— **Zászlószentelés Törökbalinton.** Lelkes, szép ünneppé keretében folyt le vasárnap a keresztialisták egyesületének zászlószentelése. Igaz, benső ünneppé emelte azt az intelligencia és az egész község részvétele. Bandériummal, zenével, a vidéki egyesületek nagy kíséretével impozáns menetben vonultak az egyesület tagjai a zászlóanyához, **Walla Vilma** urleányhoz, kihez szép beszédet intézett **Töke István**, az egyesület elnöke, melyre a zászlóanya kedves szavakkal válaszolt. A menet hosszú kocsisorban kísérté fel a templomba a virágos kocsiiban ülő s 300 fahéruhas leánykától kísért zászlóanyát. Nagymise után **Gieswein Sándor** dr. praelatus lelkes beszéd kíséretében megáldotta a gyönyörű fehérsejtem zászlót. Majd a zászlószögek beverése következett a egyesület helyiségében. Az ünnepegen jelen voltak: **Gieswein** dr.-on kívül gr. **Szapáry**

Pál, Lakatos Géza dr., **Pados Gábor** dr. központi kiküldöttek, valamint több egyesület küldöttsége. Délután fél 6 órakor díszgyűlés volt, melyen a Himnus elneklése után **Weicher Miklós** plebános, az egyesület diszelnöke, a töle megszokott lelkes és tartalmas beszédet intézett a természet szufolásig megtöltő közönséghez. A mely szociológiai tanulmányra valló, igazi melegségtől és szeretettől áthatott megnyitó beszéd után **Krasztina Lajos** székesfehérvári munkássegyleti alelnök díszbeszéde következett, melyet zajos tapsal hono- rálta a közönség. Gyönyörű énekszámok, szavalatok után az egyesület elnöke, **Töke István** zárta be a díszgyűlést. Este sikerült táncmulatsággal és ama igérettel végződött a felejtethetlen ünnepege, hogy a kibontott lobogóhoz mindig hű marad **Törökbalint** derék, hazafias közönsége.

— **Kapuzárás.** A főreáliskola június 29-én tartott Te Deum-ot és évszázó ünnepege. Díszes közönség előtt dr. **Tunner Károly** igazgatóhelyettes szolt az ifjúsághoz. Különösen megkapó volt beszédének az a része, melyben a növedékeket az akaratérő fejlesztésére, lelki fegyelmezettiségre, a köteleességteljesítés nemcs örömeinek élvezésére ösztönözte. Alkalmul szolgált erre a nagyméltóságú honvédelmi miniszter ur kitüntetése, melyben a VII. VIII. osztály tanulói közül a jeles cöllövöket részesítette. Ezután **Számmer Pál** honvédfőhadnagy az ifjúság katonai vezetője, a kitüntetettek mellé felützte a díszes lövőmermet. A tanulók és a szülők a kedves, emelkedett ünnepege maradandó hatásával távoztak az intézetből.

A főgimnázium záró ünnepegeit Péter és Pál napján d. e. 9 órakor tartotta meg. Megelőzőleg Te Deumos hangymisét hallgatott az ifjúság, majd az intézet dísztermében folyt el az ünnepege, amelynek gerince **Zalai Mihály** igazgató tartalmas, szép beszéde volt. Azt fejtette, hogy **társadalmi** szükség a tanulni vágyó ifjúság egy részének az iparos és kereskedő pályákra való szorítása. Az ünnepege a jutalmak kiosztása, majd ének zárta be.

— **A vármegyeházán** jul. 6-án a központi választmány ülést tart.

— **A kereskedelmi iskola mulatsága**, amely a beköszöntő nyárnak ugyszólván szokásos mulatsága lett, az idén is sok kellemes szórakozást nyújtott a város flatalságának. A mulatság fő vonzóereje természetesen a táncot megelőző szellemi rész volt, amely az idén sem sokat engedett a kereskedelmi iskola szokásos estélyeinek nivójából. A zongora művészei **Kovács Irén** és **Gerő Karolin** voltak, míg az ifjúsági zenekar **Jámbor Zsigmond** intézeti zenetanár vezetése

mellett elismert. Egyes játékkal szolgált rá a nagyszabású együtt levő közönség meg-megújuló tetszésére. Kis Ferenc l. o. t. rig monologot adott elő, félreismerhetetlen jelét adva pompás előadói rutinjának. Az érdeklődés középpontja **Káldor Róza** énekszámai voltak: s csak sajnálni lehet, hogy tiszta szép hangja talán az első fellépés bizonytalansága folytán kellőképpen nem érvényesült; a két utóbbi énekszám azonban, amelyet a közönség sokszoros tapsa involvált, annál inkább részolgált az elismerésre. A szépsikerű estély koronája **Téri Irén** szaválata volt, akinek szaváló művészetét már nem egyszer méltattuk kellőképpen. Imponálóan szép hanganyagát nagy művészi átálással dolgozta fel **Kis József** „Gedővár asszonya” c. balladájában, amelynek előadása a legjobb erőket is próbára teszi. A szellemi rész tanc követte, amely természetesen világos reggelig együtt tartotta a jökevő fiataliságot.

A mulatságon jelen volt hölgyek:

Asszonyok: **Adler Lajosné**, **Bergmann Miksáné**, **Bernstein Sámuelné**, **Bölcskei Ivánné**, **Ferenczy Gyuláné**, **Fodor Gyuláné**, özv. **Galambos Istvánné**, **Grosz Aladárné**, **Gerő Jakabné**, **Halmos Józsefné**, **Havas Sándorné**, **Halász Józsefné**, **Kertész Mórné**, **Kümmel Jenőné**, **Kümmel Béláné**, **Klein Gyuláné**, **Kunos Gyuláné**, **Kovács Károlyné**, **Káldor Dávidné**, özv. **Laki Istvánné**, **László Istvánné**, özv. **Mándl Jenőné**, **Poszl Gusztávné**, **Pich Jakabné**, **Polgár Józsefné**, **Polák Jánosné**, özv. **Reichardt Józsefné**, **Reismann Ignácné**, **Schlögl Adolfné**, dr. **Szigethy Lajosné**, **Szöllőssz Gézáné** (Gárdonyi), **Schenk Rudolfné**, **Sacher Pálné**, dr. **Székelly Nándorné**, dr. **Schlamadinger Jenőné**, **Steininger Lajosné**, **Siposs Józsefné**, **Sohár Zélané**, özv. **Siposs Gyuláné**, **Schwarz Márkusné**, **Schön Ignácné**, **Schlesinger Sándorné**, **Szepesi Gézáné**, **Tóth Kálmánné** (Gárdonyi), **Téri Józsefné**, **Vertes Józsefné**, **Vogl Sándorné**, **Weisenfeld Jánosné**, **Weisz Adolfné**, **Vidor Pálné**, **Wiener Ignácné**, **Vető Zsigmondné**;

Leányok: **Berger Katica**, **Bölcskei Elza**, **Bernstein Róza**, **Ferency Ilus és Stefí**, **Fodor Irén**, **Galambos Bözi**, **Gerő Karolin** és **Linus**, **Havranek Anica**, **Halász Jolán és Irén**, **Huszár Margit**, **Halmos Mici**, **Kovács Piroksa** (Cinkota), **Kovács Ilus és Irén**, **Káldor Róza**, **Kertész Jolán**, **Klein Erzsi**, **László Irén és Elvira**, **Laki Juliska**, **Mráz Hilda**, **Poszl Margit és Erzsi**, **Pick Veronka**, **Polgár Ilona és Anna**, **Rrszberger Juliska**, **Schwarz Jolán**, **Schön Etel**, **Steininger Katinka**, **Solti Katica**, **Schlögl Bözi** és **Irma**, **Szöllőssy Erzsike** (Gárdonyi), **Szépessy Ilona**, **Téri Irén és Viola**, **Tóth Ilonka** (Gárdonyi), **Vogl Józsa**, **Wiener Jolán**, **Weisenfeld Irén**, **Vámosi Mariska** stb.

nyilott. Hetedhét országra szolt a szépsége, még annál is messzebb hirdett a jósa. Meghallotta hírt fekete vár ura: gonosz, vén varázsló. Meghallotta hírt és a kis királylányt nagyon megkívánta, feleségül kérte. Megkérte, nem adták; fogta — elrabolta. Elvitte magával a fekete várba, bezárta szegénykét fekete szobába, hosszú aranyláncsal oda is láncolta az asztal lábához, hogy el ne mehessen, ha szökni akarna. Sirt a kis királylány szünes-szüntelenül. S láss csodát! Valahány könycepp aláperdült nefelejt szeméből a márványpadlóra megannyi ragyogó drágagyönggyé váltott; s ami szöke haja le a földre hullott, hogy kétségbeesve tépte-tépegette, esti szél felkapta, puszttára kivitte, földre elhittette, homokkal öntöztte s reggelre belöle árvalányhaj nőtt ki.

— Ugy-e olyan, mint amilyent mi szedtünk tavaly? — vág szavamba Gitta.

— Talán olyan — mondta neki mosolygva, édes, szép, virágom.

— Bizony, épen olyan — erősitem én is nagy fennen — biz' olyan! ... S amig kicsi hugod tégrányított szemekkel, fojtott lehellel várja a mesének folytatását, én is tovább mondom.

— Egyszer, honnan jött? honnan nem? én bizony magam sem tudom, de elég az annyi, hogy szabadító jött. Messze napkelétről egy deli királyfi. Egyes egy magában, csatlós sem kísérté. Fegyvere sem volt más, csak egy vadászkesz meg egy derék acéljij. Derék acéljiján: tündérlány hájából font selyem ideg volt. Rátette a vesszőt, királyság tollával szármalt jó nyilvesszőt a selyem igégre s belötte a gonosz, kegyetlen varázsló fe-

kete szívébe, zivie középebe. Így szabadult meg a szépséges királylány; így lett felesége szabadditójának. Fel is kerekedett aranyos szekérbe, eleibe fogtak négy fekete tálost s vágtaiban jöttek le az üveghegységéről. Aranypatkó volt a négy tálost lábain, fényes aranypatkó hegyből szikrát vágott, hegyből pattant szikrák felszóltak az égbe, most is ott szikrának, most is ott ragyogtak csillagok képében. Hogy haza értek, lakodalmat csaptak. Fényes lakzujukon kilenc banda húzta, a legelső táncot kilenc pár táncolta. En is ott táncoltam ...

— Meg te is ugy-e? — kérdi hugod tőled.

— Bizony, nénikéd is! — bizonygatom néki s te is bölintasz rá. — Hát amint ott keitten táncoljuk a frisset, lásd a sárga csizmám sarkán csendő-pengő répasarkantyumnak taréja beakad egy nagy liszteszákba. Csunyan beleakadt, ki is szakasztotta. Abba volt zárva a Pontyos patak. Uccu! ... Kifolyt belöle ... Itt folyik la előtünk!

Vége a mesének! ... Ugy örül kis hugod, ugy kuszik ölembé, ugy csókogd érte. Még téged is biztat.

— Te is adj puszit hát, Lolácska amiért oly szépet mesél nekünk! ...

Kigyullad az arcod biztató szavára, nemet int a fejed, hanem a szivecskéd csak ingenre nõgaf. Kúzkodik, lelkedben a szüzi szemérem a szüz szerellemmel.

De Margit nem enged! Az egyik kacsóját vállomon nyugtatj, másik kezével meg nyakad fonja átál s ugy biztat, erõitet, noszogtat a csókra. Pírban ég arcod, édes, csókos ajkad mindközé-

lebb hajlik csóksóvár ajkamhoz ... aztán együvé forr ... Csak egy pillanatra! ... Gittácska meg tapsol. S amint karjával érinti a fölénk hajló néhány ágat, elkezd permetezni a rózsaszin eső, halvány rózsaszínű almavirágzirmok illatos esője.

Permetezik ... hullik ... rózsaszin eső ... virágzirmos eső ...

De szép, de szép voltál rózsaszin virággal, öreg almáfanak halvány rózsaszínű szirmosfjével telehintve édes szüz fehér virágom! ...

Szép voltál aztán is — a halottas agy — hidegült kezdedben almagalyat tartva, almáfanak halvány rózsaszin szirmával telistele hintve, elhervadt virágom! ...

Azóta lásd, mindig, minden évben egyszer: almavirágzirmok eljövök sirodhoz, amint te ki-váutad, amint én fogadtam; eljövök sirodhoz s elhozom reája a Pontyos ér partján álló vén almafa legelső virágát. Leteszem sirodra, sike-reszed mellé ezt a pár virágot s imádságos könyvbé be nem irt imával adódom a te szent emlékednek, édes. Forró csókjaimmal illetem a hideg, érzékelen követ, rajta édes neved, nekem szent nevednek mindenket betüit. S átsuhan lel-kemen az emlékezésnek halovány tündere. Könyvező szemem fátyolán át látlak, első szerelmemnek édes szöke lánya, álmódó képzelmemet öltött álma, lelkeim kincstárának legszebb drágagyöngye, virágos szivemnek korán sirtba hajlott, bimbóffóval letört halvány rózsaszínű almavirága! ...

Karasz-Csaby Ödön

Kirándulás. A helybeli főgimnázium Mária-congregatiója a múlt vasárnap és hétfőn élményekben gazdag kirándulást rendezett a Balaton partjára és Zircre. A kirándulás leírását a jövő számunk tárcarovatában hozzuk.

30 éves találkozó. A helybeli főgimnáziumban a múlt hétfőn találkozóra jöttek össze az 1880-ban érettségiző tanulótlársak, hogy a diákemlékek felújításának emlékére baráti jobbot szorítsanak egymással. A találkozóhoz amely a szokásos keretek közt folyt le, különös melegséget kölcsönzött az a kedvező körülmény, hogy a találkozó, volt iskolatársak közt a helybeli *Klaucz* György dr. kanonok az ő ismert kedvességével s baráti érzelmeivel bőkezűen kézre járt a találkozóknak minél rokonszenvesebb és emlékeztetesebb tételében. Az ünnepi szent misét *Klaucz* György dr. kanonok mutatta be, két esperes segítségével, majd az intézet vezetőjénél tisztelegtek a találkozó. A tisztelettel fényes ebéd követte a Szent István teremben. A társaság délután *Klaucz* György dr. szőkejébe rándult ki, ahol a legkedélyesebb hangulatban az esti órákig maradt együtt. A találkozóon megjelentek:

Boross István főszolgabírói tisztviselő (Sárbogárd), Dömötör Géza tb. főszolgabíró (Mór), Gerstner Ignác esperes plebános (Pápateszér), dr. Horváth Zoltán kir. törvényszéki bíró (Veszprém), Hunyadi Imre, m. kir. honvédszázados (Léva), dr. *Klaucz* György kanonok (Székesfehérvár), dr. Márkus Sándor ügyvéd (Kisbér), Rácz Endre plebános (Csákvár), Seidl Ferenc cs. és kir. huszárnagy (Választ), Szabó Sándor közs. jegyző (Csákvár) dr. Szilágyi Sándor orvos (Budapest), dr. Vermes Mihály ügyvéd Székesfehérvár. A távolból üdvözlőket küldték dr. Kis István kir. törvényszéki bíró (Budapest), Nobi Adolf nyug. tengerészeti főőrzsorvos (Budapest) dr. Sagmeister Lajos kir. járásbíró (Kiskőrös) dr. Kiss Ernő tisztifügyész (Szekszárd), Halász Sándor miniszteri osztálytanácsos (Budapest), és Huszár Cyula főszolgabíró (Zirc).

Orvosi értekezlet. A fejérmegyei orvosi kar f. hó 29-én Sárbogárdon értekezletet tartott, amikor dr. Pólya Jenő egyetemi tanár az epekövygításáról tartott rendkívül érdekes előadást.

Labdarugás. A Székesfehérvári Torna Club Péter és Pál napján a budapesti Magyar Testgyakorlók körének Old boly csapatával élvezetes labdarugó mérkőzést tartott a sósói sport pályán. A mieink győztek! A hírneves fővárosi csapat 2 gólt adott és 4-et kapott. Közönség kevés volt, mert a belépődíj kicsit magas volt.

A Székesfehérvári Ker. Köresk. Alkalmazottak Köré megtartotta közgyűlését, a melyből kiemeljük a következőket: Az egyesületnek 50 rendes és 69 pártoló tagja van s aránylag csekély taglétszáma mellett is igen eredményes munkásságot fejt ki: tanfolyamokat tart fenn; előadásokat rendez; hangversennyel egybekötött áncstélyei népszerték, tagjai között sportcsapatot szervezett. A pénztári forgalom több mint 3000 korona volt. A titkári jelentés után Ketskés Elek igazgató örömmel állapította meg, hogy a működése óta egyre több keresztény alkalmazott lesz önállóvá (5 év alatt 8), a kiket a kezdet nehézségeivel való küzdelmükben tagtársaik testvérileg istápolnak. Indítványára nagyfontosságú határozatot hozott a kör: megalakítják az Országos Munkás- és Rokkant Nyugdíjgyűléslet főpénztárát a saját kebelükben s ekként tagjaiknak jövőjéről is gondoskodnak. A tisztújítás eredménye a következő: Elnök: Kovács Károly, alelnök: Simsik János, igazgató Ketskés Elek, jegyző: Fister István, II. jegyző: Szigi Ferenc, titkár: Mező K. Elek, II. titkár: Pétermann Jakab, pénztáros: Jávor István, könyvtárosok: Világosi Jenő és Névény Károly, háznagy: Kovács Lajos, ellenőrök: Káplán József és Krizsán Ferenc és 16 tagu választmány.

A szabadkai Széchenyi kath. flunvelő Intézetet a gondos szülők figyelmébe ajánljuk. Lelkiismeretes felügyelet mellett a fősllyt a tanulmányi eredményre fektetik, azért az intézet tanárai a növendékekkel a napi leckéket korrepetálják s szükség szerint külön díjazás nélkül instrukciót is adnak. — Havi ellátás, tanítással együtt 80 korona. — Prospektust küld: Szabadka, VI., István-utca 79. Kuncsek Kálmán főgimn. tanár, az intézet vezetője.

Működnek a betörők. Ilyenkor, a fürdőidény alatt, mikor az évi munkában elfáradt emberek mennek ide-oda, tenger vagy tópartra, az űresen maradt lakásokat vagy kedvvel nyitogatják az ismeretlen tettesek, hol aztán kutatnak, keresnek maguknak is egy kis fürdőre való után. Már meg is kezdték működésüket. F. hó 30-ára virradóra ismeretlen tettesek a jelenleg fürdőn tartózkodó Miklós Géza ref. lelkes Széchenyi utcai lakásának folyosó ajtaját felfeszítve a folyosóra jutottak, majd az irodahelyiség ajtaját fészítették fel, mely után az irodában levő asztalok és szekrények, valamint a folyosón levő szekrényeket feszegették fel, a szekrényekben levő ruhaneműket össze-vissza forgatták, de el nem vittek semmit. A tettesek lámpa mellett dolgoztak éjjel után két óráig, s anélkül, hogy valamit elvittek volna, a kerten át elmenekültek. — Ezzel kapcsolatosan a rendőrség felhívja a fürdőre ránduló közönség figyelmét arra, hogy az elutazást a rendőrség tudomára juttassák, hogy így az űrizetlenül hagyott lakások szemmel tarthatók s az esetleges betörések megakadályozhatók legyenek.

Papírszalvéták, és asztali díszkártyák nagy választékban kaphatók Klöckner Péter udvari könyvkereskedésében Székesfehérváron.

Vida Elek kárpitos és díszítő-Székesfehérvár Megyeházépület. Feljes felelősség mellett csakis elsőrendű munkák.

A múlt év szomorú tapasztalatai mindenkit meggyőzhettek arról, mily fontos dolog a szőlőbetegségek ellen idejében és kellő módon védekezni.

A szőlő peronoszpórája ellen a dr. Aschenbrandt-féle

bordói por

a legbiztosabb és legtartósabb hatású szer.

Különösen jól jártak azok, akik a nagymértékben mutatkozó firtperonoszpóra ellen a tudományos vizsgálatokból merített s idejében közzétett tapasztalatok szerint a permetezést dr. Aschenbrandt-féle

rézkenporral

való porozással egészített ki.

Azért ne mulassza el senki, hogy ezentul szőlőjét idejében és legalább kétszer dr. Aschenbrandt-féle rézkenporral befújassa.

A rézkenpor amellet a LISZTHARMATNAK egyetlen feltétlenül biztos ellenszere. Nemcsak megőrja a bogyókat az infekciótól, hanem a megtamadott firtöket megis gyógyítja. Az Aschenbrandt-féle porok árai loco Budapest raktár:

a bordói poré

50 kg.-os zsáokban kg.-kint 62 fillér
10 és 5 kg.-os zsáokban, kg.-kint . . . 66 „
1 kg.-os dobozokban, kg.-kint 67 „

a rézkenporé

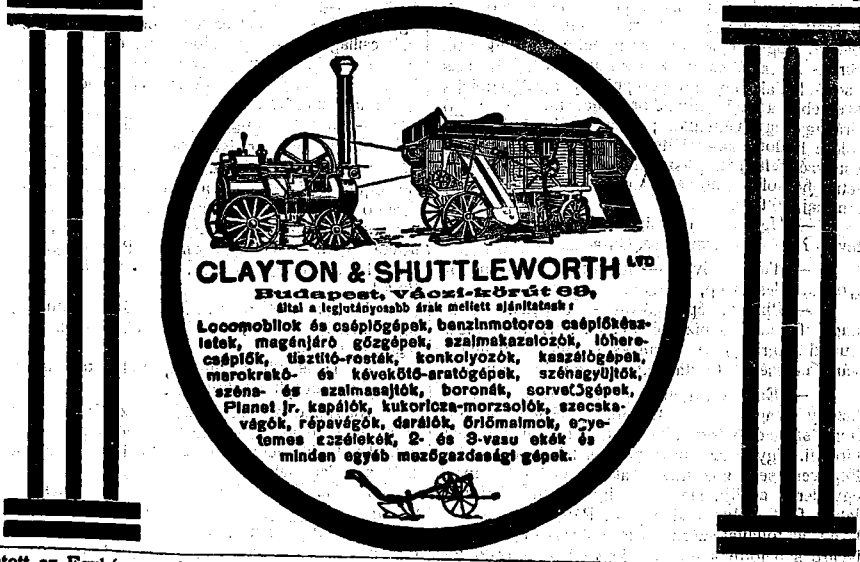
50 kg.-os zsáokban, kg.-kint 45 fillér
10 és 5 kg.-os zsáokban, kg.-kint . . . 49 „
2 kg.-os dobozokban, kg.-kint 50 „

Ismertető füzeteket, használati utasításokat küld és a randélesek pontos teljesítéséért szavatol a

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete

Budapest, V. kerület, Alkotmány-u. 31. szám.
A por ezenkívül kapható és megrendelhető:
Kovács Pálnál Székesfehérvár,
Szigeti Testvéreknél Székesfehérvár,
Déri János és Fia Ercsi.

Gyermekjaiték
a Schlicht-mapponnal való mosás,
melő egyazonre tisztít és fehérit is,
s meglakaut minden fardagot
is megerűllését!

CLAYTON & SHUTTLEWORTH LTD
Budapest, Váci-körút 69,
Által a legelőnyösebb árak mellett ajánljatnak:
Locomoblok és cséplőgépek, benzimotoros cséplőkezes-
letek, magánjáró gőzgepek, szalmakazalozók, lóhera-
cséplők, űszítő-resték, konkolyozók, kaszálógépek,
marokrakó- és kővekötő-aratógépek, szénagyűjtők,
széns- és szalmaszájók, boronák, sorvógépek,
Planet jr. kapálók, kukorica-morzsolók, szecaka-
vágók, répavágók, darálók, őrlőmalmok, egye-
temes eszékék, 2- és 3-vasú ekék és
minden egyéb mezőgazdasági gépek.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában Székesfehérvárott.